

Bij Pakistaans moslimgezin te gast voor ‘iftarmaaltijd’

‘Iftar’? Voor velen klinkt het Chinees en het is dan ook... Arabisch voor de maaltijd die moslims tijdens de ramadan na zonsondergang nuttigen, nadat ze de hele dag niets gegeten of gedronken hebben. Wij mochten tijdens de laatste week van de ramadan voor zo’n iftar aanschuiven bij het gastvrije gezin Bhatti in Lenteleven in Heule. Het was niet alleen heel gezellig, we hebben ook veel bijgeleerd.

Toen deken Geert Morlion hier in 2011 als deken van Kortrijk aankwam, koesterde hij al snel het verlangen om contact te maken met de moslimgemeenschap. Ook van de kant van de moslimgemeenschap was dat een wens. “Wij hebben ook een sociale verantwoordelijkheid”, zegt een woordvoerder. Zo ontvangen wij jaarlijks 50 à 60 organisaties om onze werking beter te leren kennen.”

“Voor de derde keer hebben wij nu twee keer per jaar een ontmoeting met de moslimgemeenschap”, zegt deken Geert Morlion. “Wij nodigen hen uit in een kerk met Kerstmis, zij nodigen ons uit tijdens de ramadan. De bedoeling is draden van vriendschap te weven. Beiden hebben we waarden toe te voegen aan de samenleving en beiden zorgen we voor God – die dreigt vergeten te raken – en voor elkaar.”

“Meer dan honger en dorst”

Het was dit jaar de eerste keer dat christenen uitgenodigd werden om zelf deel te nemen aan een iftarmaaltijd in een gezin. Die zaterdagavond kwam iedereen eerst samen in een vergaderlokaal van de moskee in de Stasegemsestraat, waar islamlerares Ingrid Demeulemeester eerste toelichting gaf over de betekenis van de ramadan. Opmerkelijk is wel dat zij zich als ongelovige Vlaamse meer dan 20 jaar geleden tot de islam bekeerd heeft. Nu is zij overtuigd moslim maar met een kritische geest. Een hoofddoek draagt zij niet. “De hoofddoek is niet *koranisch*”, zegt Ingrid die ook de moslimvoornaam Noor draagt. Volgens de islamlerares is de ramadan méér dan honger en dorst hebben én moe zijn: “Ik geef toe dat het vasten de eerste keer verschrikkelijk moeilijk was. Maar het is ook mentaal. Hoofddoel is te komen tot een sterke vrije ziel. De ramadan is zelfbeheersing kweken, aan zelfreflectie doen, het afkicken van slechte gewoonten, het is een methode om beter mens te worden. En vrijgevigheid is een moslimgewoonte. Inderdaad zaken die je ook bij de figuur van Jezus terugvindt. Jezus komt trouwens ook in de Koran voor. We geloven ook in een en dezelfde God.”

Moslims eten en drinken dus niet tussen zonsopgang en zonsondergang. Best lastig in deze tijd van het jaar met lange en ook nog eens warme dagen, waardoor men zo’n 16 uur niet mocht eten of drinken. Nochtans mag men ook vasten zoals in Mekka (ca. 13 uur) maar toch de meesten kiezen de meesten voor de plaats waar ze wonen. Zo ook het gezin Bhatti in Heule. We werden uitgenodigd door de 18-jarige zoon des huizes, Omair, die elektriciteit studeert aan Athena in de Moorseelestraat. Aan tafel schoof ook zijn zus Maria aan. Zij is 27, is opgeleid als zorgkundige maar werkt als schoonheidsspecialiste. We maakten ook kennis met vader Mushtaq, die gepensioneerd is en zich wat op de achtergrond hield omdat hij zich moeilijk uitdrukt in onze taal. Moeder Naveeda kwam wel geregeld bij het gezelschap. Zij heeft lessen Nederlands gevolgd en trekt zich goed uit de slag. Dan was er nog de 11-jarige Ozer die hier geboren is. Het gezin woont hier sinds 2006.

Die zaterdag was de zonsondergang exact om 21.54 uur en op dat tijdstip kwam het eten op tafel, te beginnen met de traditionele dadel, waarmee volgens de overlevering het vasten 'gebroken' wordt. Daarna komen de meest verschillende gerechten op tafel en die behoren niet noodzakelijk tot het land van herkomst van de betrokkenen. Tijdens de ramadan wisselen moslims namelijk gerechten uit. Zo konden wij bij ons Pakistaans gezin ook Marokkaanse, Tsjetsjeense of Turkse spijzen krijgen. We kregen onder meer een Marokkaanse soep, rijst met kip en olijven, aardappelen met gehakt pasta met scampi's, een Pakistaans broodje en als nagerecht zelfs tiramisu. Allemaal even lekker en veel te veel...

De tijd vloog voorbij en het was half een in de ochtend voor we het wisten en er werd af en toe pittig gediscussieerd, vooral tussen broer en zus die het niet over alles met elkaar eens zijn. Omair heeft een hekel aan het woord 'moeten', terwijl zus Maria zich strikter aan de Koran houdt, al moet ze ook toegeven dat interpretaties mogelijk zijn. Moeder en dochter dragen de hoofddoek maar zij noemen het een keuze, geen verplichting. Maria vindt wel dat het minder makkelijk is om werk te vinden als je een hoofddoek draagt, maar andere vormen van discriminatie zegt ze niet te ondervinden. Het hele gezin nam wel met overtuiging deel aan de ramadan, ook de 11-jarige Ozer, hoewel dat als kind nog niet moet. Er wordt wel eens beweerd dat de ramadan ongezond is, maar dat spreken Omair en Maria tegen. "Ik ben nog nooit ziek geweest", zegt Maria. "Ik ben sportief en voel mij even fit", zegt Omair. Voor diegenen die deelnamen, was het alvast een erg verrijkende avond en die smaakt naar meer...
N.M.